

Durant les darreres setmanes la ciència i els científics s'han vist interrogats públicament, gairebé de manera convulsiva, sobre alguns problemes de gran impacte social sobre els quals només han pogut oferir respostes parcials. La malaltia de l'encefalopatia espongiforme bovina, la possible contaminació d'alguns soldats a causa de l'urani empobrit utilitzat durant la guerra a l'antiga Iugoslàvia, o la contínua successió d'informacions referents a l'impacte de les activitats humanes sobre el clima en són bons exemples.

En aquest entorn agitat i turbulent, el dia 10 de desembre, aniversari de la mort d'Alfred Nobel, com cada any s'han lliurat al Palau de Concerts d'Estocolm els Premis Nobel de l'any a científics que han esmerçat bona part de la seva vida a la recerca i que, sovint, representen el reconeixement a unes recerques concretes però també a tota una trajectòria científica. En l'edició de l'any 2000 la majoria dels guardonats veuen reconegudes les seves aportacions i els seus descobriments ja amb una edat avançada. Especialment aquest any també s'ha posat de relleu el contrast entre la frenètica evolució de l'economia i d'algunes ciències i tecnologies i la constant i perseverant activitat dels científics en els seus centres d'investigació. Com a mostra, el Premi Nobel de Física del 2000, que ha distingit tres investigadors en unes disciplines estratègiques i fortament dinàmiques en la societat actual, les tecnologies de la informació i de la comunicació, que han contribuït de forma notable al seu desenvolupament bàsic amb treballs realitzats entre els anys 1957 i 1970.

Una de les activitats relacionades amb la recerca científica que l'Institut d'Estudis Catalans ha desenvolupat i desenvolupa amb especial interès és la difusió de la cultura i del progrés científic. Un bon nombre de les activitats públiques organitzades a la seu de l'Institut es pot classificar en aquest context. És especialment notable apreciar com, mitjançant les societats afins a les disciplines dels premis —la Societat Catalana de Biologia, la Societat Catalana de Llengua i Literatura, la Societat Catalana de Química, la Societat Catalana de Física i la Societat Catalana d'Economia—, s'ha pogut organitzar per segon any el cicle de conferències sobre els premis Nobel coincidint també en el temps amb la cerimònia de

lliurament dels premis i gaudint de conferenciants experts del nostre país que han tingut contacte personal o professional amb algun dels guardonats o amb els temes pels quals s'han atorgat els premis. Això és un bon índex del grau de desenvolupament de la nostra comunitat científica. El cicle de conferències abasta una setmana i comprèn cinc conferències. Aquesta publicació n'és el testimoni escrit i li desitjo llargs anys de continuïtat.

JOSEP ENRIC LLEBOT
Secretari científic